

природа вітчизняних збоченців принципово відрізняється від такої у американських [2, с.4].

Як показує слідча практика, до розчленування трупа зазвичай вдаються вбивці, що знаходилися з убитим в тих чи інших відносинах: близькі, родичі, знайомі. Ось чому при виявленні розчленованого трупа у слідчого не без підстави може виникнути версія про те, що вбивство могло бути скоєно будь-ким із родичів або знайомих загиблого. Така версія має бути перевірена дуже ретельно.

Список використаних джерел:

1. Абраменкова В. С. Выдвижение следственных версий при расследовании убийств, связанных с последующим расчленением трупа: (анотация) [Електронний ресурс] / В. С. Абраменкова // Сибирский Юридический Вестник. - 2005. - №1 - Режим доступу: <http://www.law.edu.ru/doc/document.asp?docID=1208742>

2. Ракітин А. І. Социализм не порождает преступности [Електронний ресурс] / А. І. Ракітин // - Загадочные преступления прошлого - 2008-2009 - Режим доступу: http://murders.ru/USSR_serial_killer_history_4.html

Сутність судового контролю у кримінальному провадженні

Червінська С.О., курсант ННІПФПСКМ НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Мельник О.В.*

Ідея про судовий контроль за досудовим слідством активно обговорювалася і за часів КПК 1960 року. Однак погляди вчених-юристів з цього питання завжди були суперечливі. Одні автори, взагалі не підтримуючи цю ідею, виходили з того, що суд контролює досудове слідство лише після того, як кримінальне провадження (справа) передане на судовий розгляд. Суди не повинні зв'язувати себе рішеннями до розгляду справи по суті.

Прихильники ідеї судового контролю за досудовим слідством вважають, що тільки суд, будучи незалежним від зовнішнього впливу і вільним від функції обвинувачення, може бути дійсним гарантом прав і законних інтересів усіх учасників кримінального судочинства, може реально і швидко відновити порушені права, забезпечити законність і об'єктивність дій і рішень органів досудового слідства. При цьому одні представники такої позиції виступають за судовий контроль за всіма діями і рішеннями, прийнятими на стадії досудового розслідування, інші – пропонують обмежити контрольні дії суду за допомогою встановлення кола питань, що підлягають судовій перевірці.

Викладене дозволяє відзначити, що становлення і розвиток інституту судового контролю за досудовим розслідуванням у нашій країні відбулися під впливом декількох факторів.

По-перше, усе це стало результатом реалізації судово-правової реформи в Україні, одним з основних завдань якої є захист прав і свобод людини при здійсненні правосуддя. При цьому кінцевим результатом судової реформи повинно стати створення такої системи кримінального судочинства, де будуть забезпечені як інтереси суспільства і держави в сфері боротьби зі злочинністю, так і права учасників кримінального процесу, в тому числі осіб, підозрюваних і обвинувачуваних у вчиненні злочинів.

По-друге, прагнення України інтегруватися у світове співтовариство, у свою чергу, накладає на неї певні зобов'язання щодо імплементації в національне законодавство норм міжнародного права, котрі передбачають судовий порядок вирішення питань, пов'язаних з обмеженням прав і свобод людини при провадженні досудового розслідування. Як слушно відзначалося в літературі, саме в процесуальних механізмах стикаються інтереси суб'єктів основних прав, окремих осіб і суспільства у цілому. Внаслідок цього визначення меж основних прав, умов їхньої реалізації і порядку вирішення можливого конфлікту виникає об'єктивна потреба функціонування соціуму, з одного боку, і свободи особи – з другої.

По-третє, необхідність судового контролю за досудовим слідством визнана на конституційному рівні. Відповідно до Конституції України, як відзначалося вище, проведення окремих слідчих дій, що обмежують права і свободи людини, може здійснюватися тільки на основі рішення суду.

Крім того, Конституція України надає право кожній людині на оскарження в суд рішень, дій чи бездіяльності державних органів і посадових осіб, що істотно розширює можливості всіх учасників кримінального процесу скористатися судовим захистом своїх процесуальних прав.

Разом з тим слід відмітити, що існує ряд проблем в розвитку інституту судового контролю на сучасному етапі. Новий КПК є якісно новим з точки зору демократичних стандартів та який буде визначати ідеологію діяльності правоохоронних органів, стан захисту свободи в суспільстві та зміст державної правової політики.

Розглядаючи питання, що безпосередньо стосується діяльності слідчого судді, то можна виділити наступне. Рішення, які приймаються слідчим суддею в порядку судового контролю, за своїм характером і призначенням поділяють на два види судового контролю: попереджувальний і подальший. Попереджувальний контроль за рішеннями органів розслідування здійснюється до їх реалізації і лише на підставі рішення слідчого судді. Подальший контроль здійснюється стосовно конкретних реалізованих рішень і дій органів розслідування на підставі скарг осіб, чиї інтереси зачіпаються такими рішеннями.

Обгрунтовано, що для злагодженої роботи судової системи та забезпечення громадянам права судового захисту основних прав і свобод необхідно впорядкувати процедуру питань судового контролю.

Інститут судового контролю за оскарженням до суду дій і рішень посадових осіб, що ведуть процес, у кримінальному процесі України є реалізацією гарантій, передбачених міжнародними актами та ст. 55 Конституції України.

Законність рішень судді в досудовому провадженні залежить від дотримання належної процедури і підстав прийняття таких рішень, а обгрунтованість має спиратися на конкретні докази, якими суддя мотивує прийняття того чи іншого рішення.

Повноваження слідчого судді з розгляду та вирішення скарг поділяються на: повноваження з розгляду скарг та повноваження з вирішення скарг; повноваження, що здійснюються залежно від етапу судово-контрольного провадження; повноваження гносеологічного та процедурного характеру; основні та допоміжні повноваження.